

Zvláštní stav duše na tři sloky

Poesie | 17.9.2009 @ 10.47

Jsem na výsluní slávy,
pak jím země prach.
Z dobré po radosti zprávy
zapíjím svůj krach.

Chovám prudké city
nestále jak moře.
Radostí mne ony sytí,
na to působí mi hoře.

Bez rady visí mé paže
neblahý mi nastal pat.
A zda rozum správně káže?
A zda srdci naslouchat?

<https://selah.cz/poesie/zvlastni-stav-duse-na-tri-sloky/>